

Fra: Postmottak KUD
Sendt: 5. januar 2015 12:38
Til: Postmottak KD
Emne: VS: Nei til skolefagsdiskriminering

Oversendes KD som rette vedkommende.

Arkivet i KUD

Fra: ND Iftikar [<mailto:nasirkhar@gmail.com>]
Sendt: 19. desember 2014 10:14
Til: thorhild@hoyre.no; Postmottak KUD
Emne: Fwd: Nei til skolefagsdiskriminering

TEKST

Det er underlig at den norske statsskolen på grunntrinn som eies av befolkningen, nå igjen går inn for å endre fagpensum med navneendring igjen etter en periode med delvis normalisert praktisering med RLE-faget (Religion, Livssyn & Etikk). Religion er for de fleste veldig personlig, mens for andre helt naturlig del av livet og av skoleringen. Men når det er sagt blir dette fenomenet som Bystyret har votert seg inn i en lek mellom katten og musa i saken om Kristendom, religion, livssyn og etikk (KRLE). Mer eller mindre fire ganger i løpet av et år må barn delta i gudstjenester, juleavslutninger, julefeiringer, påskefeiringer og alle andre kristne tradisjoner som den norske stat sørger for gjennom politisk press. Det må utvikles elektroniske innmeldings- og utmeldingsløsninger, slik at alle borgere fritt kan melde seg inn og ut av menigheter og statskirken. Dåp er ofte relatert til skolenes oppmuntring til å delta i menighetsaktiviteter fra skolealderen og det er ungdomsklubbene i bydelsmenighetene som skaper en viss gruppepress for å døpe seg. 15-åringene vil gjerne døpe seg på foreldre eller besteforeldres vegne eller av historietradisjoner fordi det er pengegaver i vente.

Vi er positive til kristendom og til kristne, men mener at misjonsevangeliseringen i Norge trenger å balanseres, når vi ser rundt oss at det er 4-5 kirker og menigheter i en hver bydel i Stavanger og det ikke engang er plass til en eneste moske i byen. Statskirken har sin forankring i den lutheranske frigjøring stammer fra 1537 da Norge-Danmark ble plassert under Danmarks kongedømme for å få kontroll over Norge. De fleste er enig i at dette er et avleggsstyring og vi er hverken i union med Danmark eller Sverige, slik at en åpnere styringsorden må være til stede i et multikulturelt samfunn. Den norske kirken koster alene over 3 milliarder per anno og forvalter 1600 kirker via kommunale stønader.

Rogaland Fylkeskommune skulle i utgangspunkt ha spart seg for at denne diskusjonen ble fremmet igjen etter at det for noen år siden ble endret fra tidligere beskrivelser, som innebærer nærmere 50% praktisering av kristendom eller kristne historietradisjoner og kulturtradisjoner på offentlige skoler. Til kristne barn er det åpnet for å delta på kristne skoler via den såkalte privatskolereformen. Det at KrF hevder at 75% er registrert i statskirken stemmer, men det er flere grunner til det. Folk står registrert som medlemmer av statskirken fordi de ikke er klar over at de er der. De som vet bedre prøver å melde seg ut. Når muslimer er den gruppen som vokser og har høyest aktivitet i moskeer, burde det heller være en fordeling mellom islam og kristendom. Men vi vet at det ikke er enkelt å få aksept av humanetikere og ateister, derfor er det bedre å enten kreve mindre, fremfor at en religion.

Som om det ikke fra før gjenstår nok av problemstillinger å løse, før dette dilemmaet oppstår igjen. Hvem er det som betaler for statskirkene og er det slik å forstå at partiene eller kommunen skal betale for evangeliseringen fra stat, fylke og til kommune? Kristne tjenester bare i Norge omsetter fra 600 millioner til over milliard kroner, bare gjennom private virksomheter. Hvor kommer denne kapital fra? Fra før av kan ikke andre trossamfunn og etniske grupper klare seg i denne regionen, med den mangelen på åpenhet som allerede rører i en munnkurvskultur, før det pålempes nye barrierer for kunnskapsutvikling og like muligheter.

Har norske politikere helt mistet fatning om hvordan behovet for andre religioner og informasjon vokser og gjentakende blir feilslått. Samt en grundig analyse hvorvidt det fremdeles ikke er for stor kunnskapsmangel på Islam i Norge?

Mvh

Nasir IFTIKAR (V) og Fuard Ali (V) og Summer Ejaz (H)